

refereret til Justitsministeren. Jeg havde netop kritiseret ikke alene Opdragelses-systemet, men ogsaa at Bestyrelsesmedlemmer boede her i København og ikke kunde føre Tilsyn med Flakkebjerg, og saa skulde jeg, der bor i Aarhus, gaa ind i Bestyrelsen og paatage mig det Ansvar, at denne Mand, der ikke altid var sig bevidst, ved en eller anden Lejlighed øvede Voldsomhed, Haardhed eller Grusomhed overfor Børnene. Det er netop derimod, at jeg og det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]) rettede vor Anke, at Mortensen mange Gange ikke var sig bevidst, naar han pryglede. Det kan ikke være Justitsministeren ubekendt, at denne Sigtelse er rejst, og det kan heller ikke være ham ubekendt, at denne Mand ikke altid er saaledes, at man kan stole paa alt, hvad han siger. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at en Mand, der ikke er min Meningsfælle i Politik, men indtager en ret anset Stilling som Politiker, nemlig Redaktør Hans Jensen ved „Sorø Amtstidende“, meget stærkt har beklaget sig over, at han ikke blev afhørt i Flakkebjergsagen, fordi han netop kunde fremkomme med Oplysninger vedrørende denne Side af Sagen. Det er beklageligt, at der bliver givet Anledning til, at jeg yderligere nævner dette. Men noget saa perfidt og paa samme Tid taabeligt og personligt som det, der her er øvet imod mig, for muligvis derigennem at berøve det Grundlag, der findes for den berettigede Anklage mod „Hebron“, noget af den Sympati, som den har vundet i Befolkningen, skal man lede længe efter. Jeg stempler den Erklæring, der fremkommer fra Mortensen, som ikke indeholdende et Gran af Sandhed, som fuldkommen usandfærdig. Jeg forstaaer ikke, at Justitsministeren vil ty til den Slags Ting, at han vil tage sin Tilflugt til at faa en Mand, der maaske i nogen Grad er afhængig af ham, til at skrive denne Erklæring. Hvis der var Spor af Sandhed i den, vilde den for lang Tid siden være fremkommen. (Uro paa Tilhørerpladsen).

Formanden: Da det vil være nødvendigt at fortsætte endnu en Tid — vi kunne nemlig ikke faa Aftenmøde af Hensyn til Borgerrepræsentationens Møde —, og da Tilhørerne ikke have villet forholde sig rolige, skal jeg udsætte Mødet 10 Minutter. Mødet genoptages Kl. 4²⁵ uden Tilhørere.

Mødet udsat Kl. 4¹⁵.

Mødet genoptaget Kl. 4²⁵.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for at fortsætte sit afbrudte Foredrag.

Sabroe: Ja, denne Sag har jo ikke alene givet Anledning til Uro ude omkring i de Befolkingskredse, der skulde have deres Børn paa Børnehjem, men det viser sig, at den ogsaa har givet Anledning til Uro her i Salen, en Uro, som i alt Fald vidner om, med hvor stor Interesse Befolkningen omfatter denne Sag, og jeg tør sige, at det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) skal nok erfare, at denne Uro ogsaa er til Stede i det ærede Medlems egen Kreds. Denne Uro vil melde sig for enhver af de Herrer Medlemmer af Regeringspartiet ude omkring i deres respektive Valgkredse, naar de nu efter Rigsdagssamlingens Slutning, og maaske forinden, faa Lejlighed til at skifte Ord med deres Vælgere, og saa skulde vi se, om det vil være muligt for de ærede Medlemmer at forsvare den Række — jeg fastholder det — den Række af frygtelige Mishandlinger, som have fundet Stedovre paa „Hebron“. Jeg gad se de ærede Medlemmer komme ud til Husmændene og Landarbejderne og deres Hustruer og fortælle, at der i og for sig ikke var noget at sige til, at Børnene fik alle de Ris, at de kom i mørk Arrest osv. Jeg skal imidlertid, fordi hele dette store Materiale, som det her er nødvendigt at henvise til, gerne skulde lægges frem i en saadan Form, at de ærede Repræsentanter for Venstrereformpartiet senere, naar de komme ud til deres Vælgere, kunde være fuldstændig à jour med det, tillade mig at afbryde mit Indlæg i denne Sag her, idet jeg forbeholder mig at blive indtegnet paa ny som Taler.

P. T. Nielsen: Naar jeg har begæret Ordet i denne Sag, er det kun for at fremlægge et Eksempel paa den Ubesindighed og Letsindighed, hvormed det ærede Medlem for Aarhus Nordre (Sabroe) har optraadt. Det er en Sag og et Tilfælde, hvor det ærede Medlem i meget spiller den samme Rolle som i Sagen „Veronika“. Det drejer sig om en Dreng ved Navn Edvardt Valdemar Christensen, som kom paa Opdragelsesanstalten „Himmelbjerggaarden“ i Slutningen af Marts 1904. Han blev anbragt paa Opdragelsesanstalten af Køben-